

3. Skönhetsingrepp – rätt eller fel?

I textutdraget från romanen *Ful* av Scott Westerfeld (2007) är alla människor snygga eftersom normen är att alla skönhetsopereras. Är det rätt eller fel med skönhetsingrepp?

Det pågår en debatt om skönhetsoperationer i livsstilsmagasinet *kraft.nu* på nätet och du bestämmer dig för att skriva ett debattinlägg. Syftet är att bidra till diskussionen och övertyga läsarna om din åsikt.

Skriv ditt debattinlägg. **Ta ställning till** om det är rätt eller fel med skönhetsingrepp och **argumentera** utförligt. **Presentera** något ur romanutdraget av Westerfeld som är relevant för din argumentation. Tänk på att alla inte har läst romanutdraget.

Rubrik: **Skönhetsingrepp – rätt eller fel?**

FUL

I romanen *Ful* av Scott Westerfeld får läsaren möta Shay och Tally, två tjejer som lever i en framtid där alla skönhetsopereras vid 16 års ålder. Tally längtar till sin sextonde födelsedag – och efter att bli snygg! Tallys nya vän Shay är inte så säker på att hon vill skönhetsopereras. Hon pratar om att fly ut i vildmarken och vill att Tally ska följa med. Nedan följer ett utdrag ur romanen.

Chefen bestämde egentligen inte här, förklarade Shay. Han uppförde sig bara som om han gjorde det, särskilt inför nykomlingar. Men han bestämde över biblioteket, den största byggnaden vid torget mitt i byn.

Vid biblioteksdörren överväldigades Tally av den välkända lukten av dammiga böcker, och när hon såg sig om insåg hon att böcker var i stort sett det enda som biblioteket hade. Ingen stor luftskärm, inte ens enskilda arbetsskärmar. Bara omaka skrivbord och stolar och rad efter rad med bokhyllor.

Shay gick före till alltings mitt, där en rund kiosk hyste en liten gestalt som pratade i en gammaldags handtelefon. När de kom närmare kände Tally hur hjärtat började bulta. Hon hade bävat inför det hon nu skulle få se.

Chefen var en *gammelfuling*. Tally hade skymtat några på långt håll på vägen in men hade lyckats vända bort blicken. Men här fanns den rynkiga, ådriga, missfärgade, hasande, förfärliga sanningen, mitt framför ögonen på henne. Hans grumliga ögon blängde på dem medan han med rosslande röst läxade upp någon i telefonen och viftade åt dem med ena klon att gå därifrån.

Shay fnittrade och drog henne mot hyllorna. ”Han tar sig an oss så småningom. Först är det en sak jag vill visa dig.”

”Den där stackars mannen...”

”Chefen? Rätt häftigt, va? Han är typ *fjrtio!* Vänta tills du får prata med honom.”

Tally svalde och försökte utplåna bilden av hans slappa anletsdrag ur skallen. De här människorna var galna som tolererade det, som *ville* ha det. ”Men hans ansikte...”, sa Tally.

”Äsch, det är ingenting. Kolla in det här.” Shay placerade henne vid ett bord, vände sig om mot en hylla och drog fram en bunt volymer i skyddsomslag. Hon släppte ner dem framför Tally.

”Böcker på papper? Vad är det med det?”

”Inte böcker. De kallas ’tidskrifter’”, sa Shay. Hon slog upp en och pekade. De märkligt blanka sidorna var fyllda med bilder. På människor. Fulingar.